

Nicolai Biesij Ganda

VENSIS DE REPUBLICA LIBRI

QUATVOR, QUIBUS VNIVERSA DE
moribus Philosophia continetur.

Ad

*Illustriss. & Reuerendiss. Dominum, D.
Antonium Perrenotum, Episcopum Atre-
batensem, &c.*

ANTVERPIAE

Apud Martinum Nutium sub Ciconijs.

Anno Salutis. M. D. LVI.

Cum privilegio Cæsaris.

MARTINVS NVTIVS LECTORI.

Vam sit officium nostrum cum publica studiosorum atq; bonorum omnium utilitate coniunctū, hūmanissime Lector, qui aliquid mentis habet, facile cognoscit, cum dubium esse nequeat, quin temeritatis plene sint res omnes humanæ sine doctrina, cui librorum commoditas, quam nos exhibemus, optime seruit. Quoniam igitur hoc officio meo recte fungi cupio, & quantum possum in publicum vsum conferre, diligentiam omnem adhibendam mihi puto, in eorum virorum scriptis excudendis, quibus videntur studiosi maxime posse iuuari, inter quæ visa sunt alijs à me debere præferri ea quæ nondū publicam lucem viderunt, ac sine opera nostra facile non sunt in apertum studiosorum conspectum ventura. Ita factum est, vt eorum amicitiam semper diligentissime captarim, quorum ingenia Reip. maximum fructum videbatur allatura. Cum itaq; mihi fuerit vetus amicitia tum Nicolao Biesio Gandauensi, postquā eius nō paucos legissem libros, quibus meo & multorum eruditorum iudicio, possint studia literarum promoueri, obnixè rogavi, vt eos pateretur à me publicari, qui quanquam diu multumq; restiterit, quod in ijs diceret suis desiderijs adhuc minime satisfactum, tandē continuis nostris precibus victus, inter alios, hosce quatuor de Rep. libros cōcessit, quibus aiebat fortunā iustum suum ornatū & extremā manum denegasse, quod alijs necessarijs studijs distractus, ad hāc pulcherrimā intelligendi partē, quā iam diu reliquisset, deinceps redire nō posset. Ita ferme nunc tum magno nostro, imō verò totius Reip. malo, fieri solet, vt illi quibus est animus ad promouendam cōmunem utilitatē paratus, impediatur, quo minus honestissimi sui vōti cōpotes fiant. Tantū enim omnium hominum scelus est, vt digni nō simus, qui aliquid præclarū in rebus humanis videamus, quod tamen frequenter videremus, si viris eruditis, qui soli sciūt, quomodo res omnes cum priuata tū publicæ bene cōstitui beneq; cōstitutæ cōseruari velint, debitus exhiberetur honos. Hæc sanè præcipua causa videtur, cur passim solidā doctrinā contēni patiatur Deus, quod dū eā homines negligūt, de se tanquā iustas scelerū pœnas sumūt. Nā fieri nequit quin illa Reip. plurimis obnoxia sit calamitatibus, in qua viri docti pretium suum non habent, sed destituuntur ijs, quibus ad prouehendam cōmunem felicitatem est opus. Verum harum & aliarum præclarissimarū rerum causas, optime Lector, ex his libris facile cognosces, quos si quā spero leges humanitate, dabis animū ad alia multa, quæ nihil aliud q̄ tuā beneuolentiā expectāt. Vale.

AD ILLUSTRISSIMUM

ET REVERENDISS. DOMINUM

D. ANTONIVM PERRENOTVM, EPI-

scopum *Atrebatensem, Cæsareæ Ma-*

iestatis & rerum status primum

Consiliarium, sigillorumq;

custodem, de Repub.

Lib. IIII.

Nicolao Biesio Gandauensi Authore.

Vanquam studiosis video semper ab omnibus fuisse concessum, illustribus. Præsul, ut omni conatu sibi beneuolentiam & patrocinium eorum virorum concilient, in quorū virtutibus totam spem salutis & dignitatis suæ positam habent, tua tamē amplitudo summa me deterruit hæctenus, ut ego, qui nihil magis optarē, in conspectum tuum venire non auderem. Nam dum cernerē cum reliquis innumeris & maximis ornamentis tuis coniunctam tantam quoq; prudentiam & eruditionem, quantam ad Remp. rectè gubernandam tempora nostra nō mediocriter requirunt, facile intelligebā cum ijs nihil omnino, nisi quod numeris omnibus absolutum esset, bene conuenire posse: cū autem cogitationem ad me subinde conuerterem, dolebam esse multò minorem hanc industriam & eruditionem meam, quàm ut eam possit summa tua sapientia & authoritas non contemnere. Verū cū omnia diligentius circumspicerem, & cernerem in amplis familijs etiam deterioris conditionis homines,

A

qui,